

Sr. Gasparini va copiar-lo sencer, amb la intenció, diu ell, de publicar l'obra completa. Després s'acontentava amb publicar-ne dos cants (el quart i cinquè), que va fer puntuar per Rodríguez Marín, com a apèndix a un estudi sobre Mal Lara. Finalment, publica el cant cinquè tot sol. Diu que no li'n sembla inútil la publicació, malgrat confessar ell mateix el poc interès del poema pel seu escàs valor estètic i literari.

M. N. i C.

Poestas varias de grandes ingenios españoles, recogidas por JOSEF ALFAY. Edición y notas de J. M. B. Zaragoza, Institución Fernando el Católico (CSIC), 1946. 228 pàgs.

Durant els segles XVI i XVII són escassíssimes les antologies poètiques castellaneres de tipus culte; la més coneguda és la de Pedro Espinosa, titulada *Flores de poetas ilustres*, apareguda l'any 1605. El Sr. José Manuel Bleuca reedita ara, a base de l'exemplar R. 6797 de la Biblioteca Nacional de Madrid, una antologia del mateix caràcter — les *Poestas varias de grandes ingenios, españoles* recollides per Josef Alfay —, que s'imprimí per primera vegada a Saragossa l'any 1654. Catorze anys més tard, Alfay publicà una altra antologia, sota el nom de *Delicias de Apolo (Recreaciones del Parnaso)*, on reproduïx moltes de les poesies publicades en la primera, bé que atribuint-les, algunes vegades, a autors de més nom, cosa que provoca confusions posteriors.

En fer l'edició de les *Poestas varias*, el Sr. Bleuca compara aquesta antologia amb la de 1670, i assenyala i esclareix les diferències de paternitat que manifesten. Així, són de García de Porras i no de Calderón el *Romance amoroso a una dama* i el romanç *A un río helado*; és també de García de Porras i no de Juan de Zabaleta la poesia titulada *A una caza*; cal atribuir a Diego Morlanes i no a Román Montero *La beldad más peregrina*, i a Valentín de Céspedes i no a Moreto *Esquiva Atalanta siempre*, i, finalment, és de Salas Barbadillo i no de Jerónimo Cáncer la *Fábula de Apolo y Dafne*. En les *Poestas varias* hi ha també algun error, com el de donar com a anònima la composició de Lope de Vega *Famoso Guadalquivir*, el de donar com de Góngora *Paloma era mi querida*, etcètera.

En reproduir l'edició de 1654, el Sr. Bleuca modernitza l'ortografia, quan això no provoca cap trastorn fonètic. El total de composicions que l'antologia comprèn és de 133, i, bé que feta a Saragossa, no té gens de caràcter local.

E. H. i R.

Teatro de GUSTAVO ADOLFO BÉCQUER. Edición, estudio preliminar, notas y apéndices de JUAN ANTONIO TAMAYO. [Madrid], Instituto Miguel de Cervantes (CSIC), 1949. LXXXVIII + 538 pàgs. (RFE, Anejo XLII.)

El Sr. Tamayo fa notar en l'estudi preliminar d'aquesta obra la sorpresa que despertarà el seu títol a causa que és molt poc conegut, no solament pel gran públic, sinó també per molts entesos en coses literàries, el fet que l'autor de les *Rimas* hagués escrit, imprès i representat obres teatrals. L'autor explica